

Să ne iubim, iubite!

Gabriel Stănciulescu

Să ne iubim, iubite!

Ce mi-a rămas din tot ce a fost?
Mă-nsoțești prin gânduri deseori,
Cu ochii închiși privesc anost
Și te zăresc pe un câmp cu flori.

Voaluri albe-ți scurg suirea,
Și pare că te-ndrești spre mine,
M-a prins de mână unduirea
Unei făpturi,... ce nu mai vine.

Întind o mână, apoi doua,
Dar nu am ce strânge în brațe,
Și stropii te doresc, te plouă,
Poftirea-i gata să înhațe.

Vreau să știu că-i realitate,
M-am săturat să cred în vise,
Îți dau săruturile toate...
Să-mi dai trăirile promise.

De azi sunt iubite rostul tău!
Visul tău, în realitate,
A zburat timpul și-mi pare rău
De clipele ce-au fost uitate.

Multă dorință am adunat
În doua inimi răvășite,
Și acum, când ceasul a sunat,
Mi-e dor să ne iubim, iubite!

Autor: Gabriel Stănciulescu